

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204656
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8814204656.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Škraba, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ M. W., nar. XX.X.XXXX, bývajúcí v Č. XXX, 2/ W. W., nar. XX.X.XXXX, bývajúca v Č.Č. XXX, 3/ M. W., nar. XX.X.XXXX, bývajúcí v Č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 2.307,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/51/2014-123 z 8.3.2016, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o splatnosti dlhu a vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi sporovými stranami a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne a žalovaného 3/zaplatiť žalobcovi 1.703,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% z dlžnej sumy od 21.6.2011 do zaplatenia. Určil, že toto plnenie sa môže vykonať v splátkach vo výške po 50,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred za príslušný mesiac až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania predstavujúcu pomernú časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,24 eur a trovy právneho zastúpenia advokátovi žalobcu vo výške 114,43 eur. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že v zmysle Všeobecných obchodných podmienok (VOP) klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčasti a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,32 eur mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,32 eur predstavuje sumu 44,82 eur, pričom nepremičaných bolo 38 splátok, ktorých splatnosť nastala po 20.6.2011, každá v sume 44,82 eur a v závislosti od toho, súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 1.703,16 eur, ktorú im umožnil zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur vzhľadom na ich nepriaznivú finančnú situáciu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň ustálil úrok z omeškania zo sumy 1.703,16 eur a na 9,25% ročne, ktorý je dôvodný a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Výrok o trovách konania bol vyhlásený tak, že súd priznal žalobcovi náhradu trov konania predstavujúcu pomernú časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,24 eur a trovy právneho zastúpenia advokátovi žalobcu vo výške 114,43 eur, pričom správne mali tieto trovy právneho zastúpenia predstavovať sumu 587,06 eur, pričom pri príprave podkladov potrebných na vyhlásenie rozsudku na pojednávaní došlo v dôsledku skopírovania časti textu z inej právnej veci k zrejmej nesprávosti pri údajoch o výške priznaných trov právneho zastúpenia. Nakoľko vyhláseným rozsudkom je súd viazaný, preto písomné vyhotovenie rozsudku musí byť v súlade s tým, ako bol vyhlásený a súd nemohol aplikovať

ustanovenie § 164 O.s.p.. Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd prvej inštancie nepriznal z dôvodu, že tento vystupoval na strane neúspešného účastníka (sporovej strany).

3. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku o splatnosti dlhu a proti výroku o trovách právneho zastúpenia.

4. Poukázal na to, že výrok o určení vykonávania peňažného plnenia v splátkach je nevykonateľný, nakoľko súd v ňom nestanovil čas, od ktorého sú žalovaní povinní začať vykonávať peňažné plnenie v splátkach. Predmetný výrok rozsudku by bol vykonateľný v prípade, ak by znel tak, že uvedené splátky majú žalovaní začať splácať počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť. Takýmto spôsobom však súd prvej inštancie svoj výrok v tomto smere neformuloval.

5. Pokiaľ ide o trovy konania, tento výrok taktiež nie je správny. Žalobca si uplatnil a zároveň vyčíslil trovy konania a právneho zastúpenia v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. a aj samotný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že pochybil a správne mal žalobcovi priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 587,06 eur, avšak nesprávne ustálil náhradu týchto trov na sumu 114,43 eur.

6. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalovaní a vedľajší účastníci na ich strane sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

8. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bolo rozhodnuté o splatnosti dlhu (pohľadávky uplatnenej v tomto konaní z pohľadu súdneho rozhodnutia), ako aj súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu medzi sporovými stranami, a preto ostatné výroky napadnutého rozsudku, ktoré odvolaním žalobcu napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

10. Po preskúmaní uvedených napadnutých častí rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok treba v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach nepreskúmateľné, čo je zároveň nesprávny procesný postup znemožňujúci strane (v danom prípade žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, týkajúci sa splatnosti dlhu, t.j. žalobcom uplatnenej pohľadávky v tomto konaní, treba súhlasiť so závermi žalobcu uvedenými v odôvodnení jeho odvolania, že rozsudok je v tejto časti nevykonateľný, pretože nie je zjavné, od ktorého mesiaca majú žalovaní začať splácať svoj dlh v daných splátkach vždy k uvedenému 25. dňu v mesiaci. Táto nevykonateľnosť rozsudku je spojená zároveň s vyššie uvedenou nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, pretože v odôvodnení rozhodnutia sa súd prvej inštancie náležite nevyporiadal z hľadiska odôvodnenia s úpravou, ktorú uviedol do výroku rozsudku a neposkytol vlastne sporovým stranám ani konkrétny postup ako začať so splácaním dlhu. Správny je názor žalobcu v tomto smere, že najúčelnejšie by bolo uviesť mesiac (na základe úvahy súdu prvej inštancie), od ktorého je potrebné s týmto splácaním dlhu začať.

12. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, tento je nepreskúmateľný taktiež z dôvodu, že súd uvažoval pôvodne s vyššou sumou náhrady trov konania, avšak z dôvodu viazanosti znením rozsudku v tejto časti, tak ako bol rozsudok vyhlásený na pojednávaní 8.3.2016, uviedol v skutočnosti inú sumu. Preto z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, aj rozhodnutia súdu prvej inštancie aj v tejto časti odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil napadnutý rozsudok aj v tejto časti.

13. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní (§ 391 ods. 1 CSP) bude náležitým spôsobom a preskúmateľne uviesť splatnosť dlhu, ktorý je prejednávaný v tomto konaní a náležite uviesť a odôvodniť

výšku trov konania na strane žalobcu ako sporovej strany, ktorá mala v konaní čiastočný úspech (§ 391 ods. 3 CSP).

14. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci v napadnutých častiach zákonne rozhodnúť.

15. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).